

1903
№ 12

31.5/1903

744

ΠΩΣ ΜΕ ΚΑΤΕΣΤΗΣΕ ΔΥΣΤΥΧΗ Ο ΑΠΑΤΕΩΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἡ ΠΑΝΟΣ ΠΩΠ

Τώρα, ὅτε πλέον ἐπέσθην ὅτι ὁ καταστρο-
φεύς μου εἶναι ἄνθρωπος ποταπός καὶ δὲν ἀπέ-
βλεπε διὰ τῶν ὑποσχέσεων του εἰρῆ μόνον νὰ
κορέσῃ τὰς κτηνώδεις ἐπιθυμίας του, ἐνόμισα
καθῆκον μου νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ
τὰ ληθῆ γεγονότα καθ' ὅσον τὸ ὁμολογῶ ὅτι
ἔγινε ὄργανός του μετὰ τὴν καταστροφὴν μου
καὶ δὲν ἐγνώριζον τί ἐπρατοῦν πειραμένη εἰς
τὰς ὑποσχέσεις του καὶ ἕνεκα τούτου ἀνεμί-
χθησαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ὄνματα
προσώπων σεβαστῶν εἰς τὰ ὅποια ἀνομολογῶ,
ὄφειλόν ἐστι νὰ γνωρίζω μεγάλην εὐγνωμοσύνην.

Ὁ Παναγιώτης Παναγιωτακόπουλος ἡ Πί-
νος Πώπ, διότι μετεχειρίζετο δύο ὄνματα κα-
τοικῶν εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Πλα-
τούσσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Πα-
τρῶν ἀπο ἔτους σχεδὸν μὲ παρηνόχλει διὰ
νευμάτων, ὅπότεν ἐξηρχομένη διὰ ὑπηρεσίαν
εἰς τὸν ἐξώστην καὶ δι' ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας
παρέδωκε νῦν εἰς τὸν πατέρα μου, ὅστις ἔκαμε
τὴν δέουσαν μῆνυσιν κατ' αὐτὸ καὶ θέλει ἀ-
ποκαλυφθῆ ἡ ἀλήθεια ἐν τῷ Δικαστηρίῳ, ὅπου
θέλω εἰπεῖ πάντα, ὅσα μὲ ὀνόνησαν. Κατω-
τέρω κοινοποιῶ τὰς τελευταίας ἐπιστολάς του
καὶ ἕκαστος ὡς κρίνῃ ἂν αὐταὶ ἤ' ἔαντο ἢ
ἢ νὰ σαγηνεύσωσι μίαν νέαν ὥς ἐμὲ συμ-
πληρώσασαν μόλις τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας
μου, καὶ μόλον τοῦτο ἀντέστην μέχρις οὗτου
τὴν 27ην Φεβρουαρίου καὶ περὶ τὴν 2αν ὡραν
μ. μ. μεταβαίνουσα εἰς τὴν πατρικὴν μου
οἰκίαν με συνήντησεν αὐτός καὶ με ἔπεισε νὰ
ἀνέλθω εἰς τὸ ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ δωματίον του
ὅθεν νὰ μοὶ ἐξηγήσῃ τοὺς ἔρωτάς του καὶ νὰ
κανονίσωμεν τὰ τοῦ γάμου καὶ ἐκεῖ κρατήσας
με ἐπὶ τρεῖς ὥρας κατ' ἀρχάς διὰ παρακλή-
σεων ἔπειτα δι' ἀπειλῶν ὅτι θὰ με φονεύσῃ καὶ
θὰ φονευσθῆ καὶ αὐτὸς προσπαθεῖ νὰ με κατα-
στέψῃ, ἀφ' οὗ εἶδε ὅτι ἀνίσταμαι ἔρριψε φαί-
νεταί φάρμακόν τι εἰς τὸν ὅπτεον μὲ προσέ-
φερε καφὲν καὶ με κατέστησε ἀνικάνον καὶ με
κατέστρεψε, ὅπερ βεβαιῶναι ἐξετάσαντες με ἁ-
ξιοίτιμοι κύριοι Ἱατροὶ ὅτε δὲ μετὰ παρέλευσιν
ὥρας πολλῆς ἠδυνήθην νὰ συνέλθω καὶ νὰ ἐν-
νοήσω τὴν καταστροφὴν μου δὲν ἤθελον νὰ ἀ-
ναχωρήσω τοῦ δωματίου ἀλλ' οὗτος με ἔπεισε
νὰ φέλλω καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ φροντίσῃ
νὰ ἐνοικίασῃ οἰκίαν εἰς τὸ ὅπτεον θὰ με παρα-
λάβῃ καὶ θὰ τελώσωμεν τοὺς γάμους μας καὶ
ἀνεχώρησα κακῶς ἔχουσα διατηρηθῆσα ἡ κακὴ
καταστάσις μου ὡς ἐκ τοῦ φαρμάκου καὶ τὴν
ἐπομένην ἡμέραν.

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα ἐπειδὴ ἔβλεπον ὅτι
οὐδὲν ἐνήργει μετέβην καὶ πάλιν εἰς τὸ Ξενο-
δοχεῖον καὶ μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι μετ' ὀλίγας ἡ-
μέρας θὰ ἐνοικίασῃ τὸ οἰκίαν καὶ ἀνεχώρησα,
διότι ἤθε καὶ ἡ ὑπηρετρία τοῦ Ξενοδοχείου
Κερκύρα Μπρανίκα εἰς τὸ δωμάτιον καὶ τοῦ
εἶπεν, ὅτι ὁ διευθυντής τοῦ Ξενοδοχείου δὲν
ἐπιτρέπει νὰ γίνωνται τέτοια πράγματα εἰς τὸ
Ξενοδοχεῖον του.

Τὴν 27ην τέλος τοῦ Φεβρουαρίου με εἶδο-
ποίησεν, ὅτι ἐνοικίασεν οἰκίαν καὶ οὕτω ἐνῶ εἶ-
χον μεταβῆ εἰς τὸν πατρικὸν μου οἶκον ἀντὶ
νὰ μεταβῶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου μου τὴν
7ην ὡραν μ. μ. μέχρι τῆς ὁποίας εἶχον ἀ-

δειαν ἠκολούθησα αὐτὴν, ὅστις με ἀνέμενε
καὶ με ὡδήγησεν εἰς οἶκον τινὰ ἔπου διενυ-
κτερεύσαμεν ὁμοῦ καὶ τὴν πρωΐαν περὶ τὴν
9ην ὡραν μοὶ ἐγνωστοποιήσεν ὅτι ὄφειλόν νὰ
μεταβῶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου μου ἢ νὰ
παραμείνω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτὴν, ὅπου διενυ-
κτερεύσαμεν διότι ἐφοβείτο τὸν πατέρα μου.
Ἐγὼ τότε ἐνοήθησα τὰ πάντα τοῦ εἶπον ὅτι
δὲν δύναμαι νὰ μεταβῶ, οὕτε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
κυρίου μου οὕτε εἰς τοὺς γονεῖς μου ἀλλ' ὅθ' αὐ-
τοκτονήσω. Εἰς τὸ ἀκουσμα τοῦτο οὐδέμιαν
ἔδειξε ταραχὴν οὕτε συνεικινήθη ἀπὸ τὰ δεικνύ-
ματά μου ἀλλὰ (φοβήσατο διὰ τὴν θρησκείαν μου) ἀφ' οὗ
εἶδε τὴν ἐπιμονὴν μου με παρεκάλετο καὶ τοῦ
ἀφηκασθῆναι τὸ ὅπτεον καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ
ἔγραφα ὅτι ἀπονήθηκα παρθένος καὶ τὸ ὅπτεον
οὗτος ἔλαβε βρεγμένον ἀπὸ τὰ δεικνύματά μου
καὶ τὸ παρέδωκεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν
ἐγὼ ἀνεχώρησα καὶ μετέβην, εἰς τὸ Κανόνι
διὰ νὰ πνιγῶ, κατήλθον εἰς τὴν παραλίαν
ἐβγαλα τὸ καπέλο μου καὶ μερικὰ κοσμήματα
τὰ ὅποια ἐφόρου καὶ τὸ ὄρλογιόν μου καὶ
τὰ ἐναπέθεσα εἰς τὴν γῆν, ἐπειδὴ δὲ εἶδον νὰ
διέρχωνται ἄνθρωποι ἀκούθησα εἰς μίαν ἐ-
λαίαν καὶ ἐκεῖ μετεμελήθη μετ' ὀλίγην ὡραν
ἐφορῶσα τὸ καπέλο μου καὶ ἐκίνησα διὰ τὴν
πολιν πλησίον τοῦ βασιλικῆ ὀ κηπεύ ἀντε-
λήθη, ὅτι ἐκ τῆς ταραχῆς μου εἶχον ἐλη-
σμένη τὸ ὄρλογιόν μου καὶ ἐπέστρεψα καὶ
τὸ εὗρον εἰς τὴν θέσιν ὅπου εἶχα τὸ ἀφήσει καὶ
ἐπαυθῆσα εἰς τὴν πόλιν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐγνώ-
ριζον ποῦ νὰ μεταβῶ μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν
οἰκίαν, ὅπου ἤλθον εἰς γονεῖς μου νὰ με πα-
ραλάβουν, ἤλθε δὲ καὶ αὐτὸς προηγουμένως
καὶ μοὶ εἶπε κρυφίως νὰ μεταβῶ εἰς τοὺς γο-
νεῖς μου καὶ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν
νὰ μεταβῶ πάλιν πρὸς ἀνταμοσίην του νὰ ἐκ-
τελέσῃ τὰς ὑποσχέσεις του. Καὶ πραγματι-
μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνεχώρησα κρυφίως τοῦ
πατρικοῦ μου οἴκου καὶ μετέβην εἰς τὸν οἶκον
οἰκίαν ὅπου ἤλθε καὶ αὐτὸς καὶ ἀφ' οὗ με
ἐκρατήσεν ἐπὶ δύο ἡμέρας καὶ με κατέστησεν
εἰς ἐνδιαφέρουσαν καταστάσιν μοὶ ἐπαπέλαβε
καὶ πάλιν τὰς παρακλήσεις νὰ παραμείνω
διαρκῶς εἰς τὸν οἶκον τοῦτον. Ἐγὼ βλέπουσα,
ὅτι καὶ πάλιν ἀπατώμα ἀνεχώρησα τοῦ οἴκου
τούτου καὶ μετέβην εἰς φιλικὴν τινὰ οἰκίαν
ἀπὸ τὴν ὅπτεον δι' ἐνὸς κουμπάρου μου εἶδο-
ποίησα τοὺς γονεῖς μου, εἰ ὅπτεον ἤλθον καὶ
πάλιν καὶ με παρέλαβον εἰς τὸν οἶκον τῶν.

Φίλη μου

Εἰς ἀληθινὸν παράδεισον με εἰσήγαγες,
διότι εὐαρεστήθης τέλος νὰ μοὶ γράψῃς πλὴν
διατὶ ἀπέφυγες νὰ ἀπαντήσῃς εἰς ὅτι ἐν τῇ
προηγουμένῃ μου Σὲ παρεκάλουν;

Σοὶ ἐκλάπη—λέγεις—ἡ ἐπιστολή, ἀλλὰ
δὲν ἐπρόφθασες οὕτε κἂν μίαν φοράν νὰ
τὴν ἀναγνώσῃς; Ὡ πόσον ἐπεθύμουν τὴν
στιγμὴν ταύτην νὰ μεταβάλλω τὴν γραφὴν μου
εἰς ἕξις Δαμόκλειον δι' οὗ νὰ ἐφόρευον τὴν
... διπλωματίαν.

Ἀρέσκεισε λοιπὸν νὰ βασανίζῃς, τοῦτο

εἶναι ἴδιον τοῦ φύλου σας ἀλλὰ καὶ ἐν τοι-
αύτῃ σπουδῇ δύναται νὰ ἀποσπασθῆ τὸ
βέλλος τῆς καρδίας χωρὶς νὰ ἀφήσῃ καμ-
μίαν πληγὴν ἀλλ' οὕτε καὶ νὰ πονέσῃ.

Οὐδὲν ἔχω ν' ἀπαντήσω ἐπὶ τῶν ὄσων
ἐπιθυμῆς, μήπως σοὶ φαίνομαι σκληρός;
Νομίζω ὅχι, διότι εἶναι ὁ τρόπος ὃν με ἐδί-
δαξες. Ἐγὼ ὅμως νὰ Σὲ παρακαλέσω καὶ
διὰ τελευταίαν φοράν, ἵνα τὸ πολὺ ἕως αὐ-
ριον μοῦ προσδιορίσῃς τόπον συνεντεύξεως
τοιούτου ὥστε εὐρισκόμενοι μόνον ἐκεῖ νὰ
δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν τὰ πάντα.

Προκειμένου νὰ μοὶ ἀρνηθῆς καὶ πάλιν
τὴν χάριν αὐτὴν ἀντὶ οἰασθήποτε ἄλλης
ἀπαντήσεώς σου μοῦ ἐπιστρέφῃς τὴν πα-
ροῦσαν μοῦ ὁμοῦ με τὴν προηγουμένην μου
τοῦτ' αὐτὸ θὰ πράξω καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ὁμε-
τέραν ἅμα τῇ λήψει τῶν ἰδικῶν μου.

Κέρκυρα
Φεβρουάριος 1903.
Υγείαναι
ὁ Σὲς
Π . . . .

Ἡ ἐπίμονος ἀρνήσις Σας, ὅπως μοὶ δώ-
σητε συνεντεύξιν εἰς μέρος μάλιστα τῆς
ἀρεσκείας Σας, καὶ ἡ τεχνητὴ διαστροφή
τῆς ἐννοίας τῶν κειμένων τῶν ἐπιστολῶν
μου με πείθουν, ὅτι με ἐμπέζετε.

Τούτων ἕνεκα ἐννοῶμαι εἰς τὴν σκλη-
ρὰν ἀνάγκην νὰ Σὲς ἐπιστρέψω ἀμφοτέρως
τὰς ἐπιστολάς Σας, καὶ παρακαλεῖσθε νὰ
πράξῃτε καὶ ὁμοῦ τὸ ἴδιον διὰ τὰς ἰδικὰς
μου σὺν τοῦ παρόντος.

Κερκύρα 22]2]1903.
Υγείαναι
Πάνος Πώπ.

Σὲς εὐχαριστῶ διὰ τὰς συμβουλὰς σας
παρὶ τακτικῆς τοῦ ἔρωτος. Τοῦτο βλέπετε
εἶναι ζήτημα . . . πείρας ἐνῶ ἐγὼ στα-
ροῦμαι τοιαύτης.

Ἀντιλαμβάνομαι ὅμως πόσον μέγα εἶναι
τὸ ἀγαπᾶν πόσον μέγιστον τὸ ἀγαπᾶσθαι
καὶ ὅτι οὐδὲν κράτιστον τοῦ ἀνταγαπᾶσθαι
ἀλλὰ τοιοῦτον τι δὲν συνετελέσθη δι' οὐδένα
μας, διότι ἂν ὄντως συνέβαινε οὐδέποτε
ἤθελα μοὶ ἀρνηθῆτε χάριν, ἥτις οὐδὲν
ἄλλο ἐσκόπει εἰμὴ νὰ Σὲς φανερώσω ὅσα
κρύπτει ἡ καρδιά διὰ τὸν ἔρωτα, αἵνα εἶ-
ναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ οἰαδήποτε γρα-
φίς ἐκτός ἂν αὐτῇ εἶναι ἐκ πέφυκος Ἀγ-
γέλου.

Ἐπομένως τοῦ νὰ με ὀνομάζῃτε σκληρὸν
δὲν πράττετε ἄλλο παρὰ νὰ ἀδικήτε τὴν
ἀντίληψίν Σας.

Ἐῶμαι νὰ μὴ μετανοήσῃτε διὰ τὴν τό-
σον Σας ἐπίμονον ἀρνήσιν καὶ ἐγὼ ἐπίζητῶ
εἰς ἄλλα ἄνθη τὴν εὐτυχίαν μου.

Κερκύρα
26—2—903.
Υγείαναι παντοτείνᾳ

Κέρκυρα 3 Μαΐου 1903.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Αρ. εἰσ. 778
VI 297